

Spejdernes Magasin

December 1946

Nr. 10

30. Aargang

VED LEJR- BÅALET

JAMBOREE I FRANKRIG

Der er vist næppe en Spejder i hele Verden, som ikke ved, at der skal være Jamboree i Frankrig i 1947, og alle vilde sikkert ønske at komme med.

Men der er Grænser for, hvor stor en saadan Lejr kan være. Der regnes med 40.000 Spejdere — altsaa en Lejr fem Gange saa stor som Korpslejren — og der er flere Millioner Spejdere Verden over. Der maa derfor foretages en Begrænsning.

De danske Spejderkorps har faaet Lov til at deltage med 700 ialt. Det er mere, end hvad vi er berettiget til, men der toges ogsaa Hensyn til Muligheden for Deltagelse. Danske Spejdere kan jo lettere komme til Frankrig end amerikanske og australske Spejdere.

Alligevel er det for os et lille Deltagerantal. Vort Korps maa stille 350, og derfor vil det blive ordnet saadan, at Antallet fordeles paa Divisionerne efter disses Styrketal for Spejdere. Deltagerne skal være fyldt 13½ Aar og maa ikke være fyldt 17 Aar den 1. Januar 1947; dette er de internationale Krav. Desuden har de to danske Korps fastlagt, at for at kunne deltage skal man have staaet i Korpsen siden 1. Juli 1946 og være 2. Klasses Spejder — dog skal man være 1. Klasses Spejder, hvis man ved Anmeldelsesfristens Udløb er fyldt 16 Aar.

Desværre bliver Prisen for Deltagelse ret høj. Selve Lejrkontingentet er foreløbigt fastsat til 170 Kr., hvortil saa kommer Prisen for Rejse frem og tilbage til Lejren, saa jeg vil skønne den samlede Pris til at ligge mellem 350 og 400 Kr. efter de Oplysninger, vi har i Øjeblikket.

I Februar Nummeret vil der komme en særlig Artikel om Jamboreen.

JAMBORETTE

Hvad er det for noget? Jo, det skal nærmest betyde »en lille Jamboree«. Nørrejske Division paatænker at arrangere en saadan, da kun et ringe Antal kan komme med til Frankrig — og

Lysten til at være sammen med udenlandske Spejdere er jo vokset stærkt siden Korpslejren.

Nørrejskes Planer gaar ud paa, at de Troppene, der har sikret sig en »Frændetrop«, inviterer den til sig for 2 Uger. Den ene Uge indkvarteres de udenlandske Spejdere hos Troppens Spejdere, og den anden Uge ligger de i »Jamborette«-Lejren, hvortil der er Adgang for Troppene og deres Frændetroppe, men ikke for andre.

Det er en morsom Idé, som muligvis ogsaa andre Divisioner kan tage op, eller Troppene enkeltvis. Det er slet ikke for tidligt at tænke paa næste Sommers Lejr, naar man skal have noget virkeligt ud af den. Droft Planen paa jeres

Patruljemøder og faa Patruljeformene til at tale med Troppens Fører om det paa næste Fører-møde.

JULEN

er der ikke længe til, og I er jo allerede blevet mindet om den i Forbindelse med Bestilling af »Spejder-Jule«, som sikkert ogsaa i Aar vil give Penge i adskillige Patruljekasser.

Desuden kommer »Spejdernes Lommebog« og saa snart, den Lommebog, der af alle Lommebøger er den, der egner sig bedst for Ulve og Spejdere, og som I kan have megen Glæde af.

Noget, der for alle Flokke og Troppene har Tilslutning til Jule, er »Jule-Good-turn«. I Aar vil der blive vist megen Opfindsomhed og sat et virkeligt Spejderarbejde ind paa at løse denne Opgave, som er med til at gøre Jule lidt lysere og glædere for Mennesker, der sidder smaa i det og trænger til lidt Glæde i Juletiden.

Jule-good-turnen er Afslutning paa Aaret for alle Flokke og Troppene, lad det blive en god Afslutning paa Aaret.

Ort. Halving
Spejderchef.

Min Ønskeseddel —

Saa er det snart Jul. — Og selv om December nok er en mørk Tid, er det dog en dejlig Tid. Alle Juleforberedelserne begynder derhjemme. Grantræerne viser sig paa Gaden, Julehefterne kommer i Boghandlervinduene, en skønne Dag tages Julepynten frem, der er en Del Hjerter og Kræmmerhuse, der skal fornyes. Saa kommer der et Par fornøjelige Aftener hjemme. Der klippes og klistres.

»Hvad ønsker du dig egentligt?« lyder Spørgsmaalet en Dag til en. Ja, hvad ønsker man sig? Ønskesedlen skrives. Der er vel nok et og andet Ønske, der ligger udover, det man i Grunden venter. Men hvad — — man har da Lov at drømme om det. Det vilde være en sær Dreng, der ikke fandt en vis Spænding ved at skrive Ønskeseddel. Men — tænker vi paa, at de andre ogsaa har deres Ønskesedel. En Fader og en Moder, en lille Søster eller en gammel Bedstemoder, eller, ja hvem ved jeg.

Se, Julen skulde være mere end blot det, at jeg fik noget. Julen kan, som alt andet godt her i Livet, tabe sin dybeste Betydning, hvis det alt sammen kun kommer til at dreje sig om os selv.

Julens Evangelium fortæller jo om, at Gud gav os Mennesker det bedste, han ejede, da han sendte sin elskede Søn til Jorden.

Jesus, vor Frelser, han vil — om vi lever vort Liv i Bøn til ham — jo netop hjælpe os i Kampen mod alt det egenkærlige i vort Sind, Jesus vil ogsaa lære os, at en af de største Glæder, det er at bringe Glæden til andre Mennesker.

Dette sidste kan vi en uhyre Grad øve os i, nu Julen staar for Døren. Vi kan glæde dem der

hjemme, hvis de mærker, at der bag vore Gaver ligger Omtanke og Ønsket om at give dem det allerbedste, man kunde finde paa. Men vi skal ogsaa tænke længere ud end til den snæreste Kreds. Der sidder rundt om i Danmark en og anden lille Dreng og Pige, hvis Jul ikke tegner særlig lyst. Af mange forskellige Grunde kniber det at faa, hvad de skal bruge, for at købe alle de rare Ting, som vi synes hører Julen til. I ved, Julelys og Juletræ, lidt Kager og lidt Silk, lidt god Mad og Julens Brunekager. Vi ved saa godt, at har man først fundet det egentlige i Julen, Guds Gave til os i Julen, saa er alt det andet kun uvæsentlige Ting.

Men, naar vi nu netop skulde bringe Glæden til hianden, saadan som Jesus Kristus vil vise os det, saa er her ogsaa en Opgave, der er lagt hen til os.

Vi kunde sende Tankerne endnu længere bort. Til alle Spejderkammerater i Finland, i Ungarn, i Østrig, i Polen, der har det ganske anderledes svært, end vi nogensinde har kendt til det i vort Land, der er blevet saa ganske forunderligt skaanet.

Om vi nu her ind under Jul gjorde os Umage for ikke blot at tænke paa vor egen Ønskeseddel, men som Jesus vor Herre vil det, tænke paa, hvor vi kunde hjælpe og glæde andre, saa vilde vi ganske anderledes opleve en

GLÆDELIG JUL!

Fritz Lerche.

SYDSLESVIGS DANSKE SPEJDERE

Af W. Lange

Er det ikke et Symbol paa en vaagen dansk-sydslesvigsk Ungdom, at Spejderarbejdet i Sydslesvig paabegyndtes, endnu inden et maalbevidst Arbejde for Danskheden havde taget Form hernede, efter at Nordslesvig i 1920 var blevet genforenet med Danmark?

Sydslesvigs Spejderbevægelse var jo ikke andet end en naturlig Udlober af Danmarks Ungdomsarbejde paa gammel dansk Folkegrund. Og alligevel: Den var mere, blev til en betydelig national Faktor i den Selvhævdelsens Kamp, Danskheden Syd for Skelbækken har maattet føre.

Betingelserne for Spejdersagens Vækst Syd for Grænsen var af en helt anden Art end hjemme i Danmark. Deroppe heggede Folkets og Statens Mur om de gode Spirer, der blev nedlagt, medens de Frøknorn, der faldt i Sydslesvigs Folkemuld, oftest maatte stride sig frem i Storm og Modgang. Men Stormen gjorde stærk. Og det har under alle Omskiftelserne siden 1920 givet Spejder-Sagen et dybere Perspektiv, en forpligtende Alvor, som ikke har kunnet bortskræmme Smilet og Frejdigheden fra de glade Drengensigter,

men har givet denne Frejdighed en særpræget Inderlighed og Styrke.

Mange af Sydslesvigs Spejdere har oplevet Krigens Gru ved Fronterne, er blevet tvungne til at kæmpe for en Sag, der ikke var deres. De gik Pligtens tunge Vej uden at kny, bevarede i deres Hjerter Spejder-Idealerne og alle de lyse Forhaabninger, de nærede for deres Hjemstavn og Mor Danmark. Inden for Sydslesvigs danske Spejderbevægelse voksede de bedste af vore unge op. Mange, alt for mange, blev derude under det store, blodige Opgør, og adskillige er vendt hjem som Invalidere. Det er naturligvis Kendsgerninger, som ikke kan undlade at sætte sig Spor. Men de har ikke knækket disse unges Livsmod og frejdige Syn paa Tilværelsen. Sydslesvigs Spejdere har været ude for lidt af hvert. De tager en Dukkert med godt Humør, ryster Vandet af sig og gaar paa igen. De veed, at de staar med i Danmarks Forpostkæde, og at dette paalægger dem en særlig Forpligtelse. Men de ønsker ikke, at der skal gøres Stads af noget selvfølgeligt. De har sat sig som Maal at blive dygtige, gode danske Mennesker. Intet mere og intet mindre. Og de er glædest, naar de føler Kammeraternes Haandslag tværs over Grænsen, faar Lov til at mærke, at de ikke staar afsides, men er en fuldgyltig Del af det danske Folkefællesskab.

Grunden til Sydslesvigs danske Spejderbevægelse blev lagt saa tidligt som i Maj 1919, da Damperen »Egir« ankom til Flensborg. Der var enkelte danske Spejdere om Bord, og Samværet med dem affødte et levende Ønske blandt Flensborgs danske Drenge om at være med i dette store, kammeratlige Fællesskab. Man kom hurtigt op paa et Antal af 300 Spejdere, og Det Danske Spejderkorps fik dannet et Tropsraad i Flensborg. I den efterfølgende Tid reduceredes den talstærke Flok ganske vist, bl. a. ved en paa-krævet Standsning i Tilgangen, men Begyndelsen var gjort, og Arbejdet gik støt fremad trods Modgang og Genvordigheder.

Den 10. August 1919 oprettedes Flensborg Spejdertrop. Den havde grønne Uniformer og var tilsluttet KFUM. Godt tre Aar senere, den 6. December 1922, udskiltes Spejderarbejdet fra KFUM. — Spejderne blev nu selvstændige og fik Betegnelsen »Flensborg Dreng-Spejdere«. I et Opraab i den Anledning hedder det: »Vi ønsker at samle bevidst danske Drenge paa et nationalt og kristeligt Grundlag. Vi vil staa til Raadighed for hele den danske Befolkning ved Møder, Uddeling og lign.«

Pigerne havde i Mellemtiden ikke ligget paa den lade Side. Allerede i Vinteren 1919—20 var der under KFUK oprettet en Spejdertrop. Den oplostes ganske vist efter Afstemningen i 1920, men genopstod den 18. April 1921 som en Pigespejder-Trop, der havde gule Uniformer.

Den 4. Juli 1923 var en skelsættende Dag inden for Spejderbevægelsen i Sydslesvig. Efter forudgaaende Forhandlinger om Dannelsen af et Fællesraad — man vilde arbejde hen paa at lægge Spejdergrupperne ind under dansk Skoles Ledelse — oprettedes *Dansk Spejderkorps, Flensborg*. Ved en Mønstring den 28. Oktober 1923 talte Duborg Trop 35 og Søndre Trop 45 Medlemmer. Om tredje Trops Størrelse foreligger de ingen nærmere Oplysninger. Bernhard Hansen, Duborg-Skolens nuværende Rektor og Leder af det samlede danske Skolearbejde Syd for Grænsen, indsattes som Korpschef. Samme Dag hører man for første Gang om Flensborgs Spejder-Musik, selv om Begyndelsen var en beskedn Musik-Trop med Trommer, Fløjter og Signalthorn.

I Februar 1924 fremsatte 10 Drenge fra Slesvig By Ønske om at blive optaget i Dansk Spejderkorps, men da ingen dernede kunde paatage

sig Førerskabet, blev Sagen stillet i Bero foreløbig.

Den 9. August 1924 gæstede 15 sydslesvigske Spejdere for første Gang Ermelundssletten. De fik dengang under Jamboreen overrakt et Dannebrogssflag. Man kan tage det som et Tegn paa den frodige og sunde Udvikling i Aarene siden da, at Sydslesvig ved den store Ermelunds-Lejr i Aar var repræsenteret med henved 100 Spejdere.

I 1925 fik man for første Gang Besøg af Formanden for Det Danske Spejderkorps, Viceskoleledere H. A. Svane, København, og den 7. Juni samme Aar marcherede 150 Drenge og Piger med Musik i Spidsen for Festtoget til det danske Aarsmøde i Flensborg. Herefter blev det Skik og Brug, at de aarlige danske Stævner Syd for Grænsen om Eftermiddagen indlededes med en Spejderparade i Duborg-Skolens Gaard.

Et nyt Afsnit i Spejderbevægelsens Historie paabegyndtes den 27. Februar 1933, da Korpsset skiftede Navn til »*Dansk Spejderkorps, Sydslesvig*«. Skoleleder Svend Johansen, Slesvig, udnævntes til Korpschef. Det efterfølgende Aar oprettedes der to Troppe i Slesvig By, Danevirke-Trop og Dronning Thyra-Trop. Hertil sluttede sig i November 1937 Ejder-Troppen i Tønning med 8 Drenge og 6 Piger.

Krigsudbruddet i 1939 formaaede ikke at standse Arbejdet inden for Sydslesvigs danske Spejderkorps. Men de skæbnetunge Aar indtil Kapitulationen kom til at kaste deres mørke Skygge ogsaa over dette Ungdoms-Virke. Det tyndede ud i Rækkerne. De ældre Spejdere blev indkaldt til Krigstjeneste, og de efterfulgtes, alt imens Aarene gik, af deres yngre Kammerater, der efter endt Skolegang knap nok var kommet i Lære, før de blev tvunget ind i det tyske Krigsmaskineris Malmstrøm. Det var ikke altid lige nemt at fylde den Plads, de efterlod. Men de, der blev tilbage, følte det som en særlig Forpligtelse at frelse Spejder-Sagen over de kritiske Aar, saa Kammeraterne, naar de engang kom hjem, ikke kunde sige om dem, at de havde svigtet. Den Alvor, der prægede Arbejdet i disse Aar, kom til Orde under Foraars-Paraden i Kobbermølle-Skolen, hvor Korpschefen, Lærer H. Fultrup, udtalte:

»Vi er glade for, at vi faar Lov til at blive ved med at være danske Spejdere, men vi maa heller ikke glemme, at der er nogen, der hver Dag maa sætte Livet ind. Lad os derfor samtidig med, at vi giver vort Spejderløfte, tænke paa vore indkaldte og mindes vore faldne...«

Over 50 danske Sydslesvig-Spejdere maatte ofre deres Liv for en fremmed Sag, men Befrielsen kom og med den tillige Mulighederne for en fri og forjættende Udvikling for Spejder-Sagen og

(Fortælltes Side 201)

SPEJDERNES VERDENS BRØDERSKAB

Frimærkebytte.

Har I Lyst til at bytte Frimærker med norske Spejdere?

1. Arendal Trop vil gerne i Forbindelse med Filatelister blandt danske Spejdere. Interesserede kan meddele Navn og Adresse til:

Kjeld Wiene, Esperance Allé 18, Charlottenlund.

Gave fra de amerikanske Spejdere.

Fra Boy Scouts of America har de danske Spejdere modtaget et Kasser med brugte Uniformer, Benklæder og lignende Udrustningsgenstande, en lille Del af det, der er indsamlet blandt Spejderne til Hjælp til Spejdere i de af Tyskland tidligere besatte og undertrykte Lande i Europa. Hver Pakke var forsynet med Navn og Adresse paa den amerikanske Spejder, der havde givet den. Pakkerne er fordelt mellem KFUM-Spejderne i Danmark og vort Korps, og de er uddelt til nogle Afdelinger, der i særlig Grad trængte til Hjælpen. De enkelte Gavemodtagere er opfordret til at skrive direkte til den amerikanske Giver. Har I nu husket det?

Hollandsk Indien

har atter faaet Spejdere, idet nu ca. 25 Ulveflokkke og 35 Spejdertropper med ca. 10 Rovertropper er begyndt Spejderarbejde igen. Ialt er der ca. 1600 Spejdere, eller 10 pCt. af Styrken før Krigen.

General Eisenhower.

og Mickey Mouse's Fader, Walt Disney har begge faaet tildelt den højeste amerikanske Spejderudmærkelse: Sølv-Bæffelen (der svarer til vor Sølv-Ulv).

Spejderne i Italien

er nu blevet internationalt anerkendte. Der er to Korps, et religiøst neutralt og et katolsk. Korpsene tæller allerede mange Tusinde Medlemmer.

En engelsk Tak.

All our different parties who made the journey to Sweden via Denmark have now reported on their return journeys and I feel that I must write you to express the very hearty thanks of our whole contingent for the very great kindness shown to us while in your country.

The arrangements for our delegation and entertainment were excellent in every way. We were made to feel completely at home in Denmark and shall always have the most friendly and grateful feeling for our Danish Brother Scouts and the Danish people.

I am glad to say that at least one visit to England is already being planned by one of your Troops as a result of the friendships made between your Scouters and members of our party, and it will always be a real pleasure to welcome Danish Scouts in England.

With kindest regards,

John W. Wintringham,
County Commissioner.

Andepatruljen (PF: Anders)

(Tegning af Walt. Disney)

Oldham Boy Scouts.

For ganske nylig havde Korpsset officielt Besøg af Borgmesteren fra Oldham i England, Stirling T. Maron, der tillige er Præsident for Oldham Spejderne, tilligemed en Repræsentation paa 8 Mand.

Borgmesteren, der bar Byens gyldne Kæde, overbragte Byens Hilsener og udtalte Ønsket om, at der maatte blive etableret en nærmere Kontakt mellem hans Bys Spejdere og Spejdere fra Danmark. Borgmesteren medbragte desuden en Del Tryksager blandt andet om Oldham Spejdernes Forberedelser til Jamboreen til næste Aar.

Kay L.

The last message....

Dear Scouts,

— If you have ever seen the play »Peter Pan« you will remember how the pirate chief was always making his dying speech because he was afraid that possibly when the time came for him to die he might not have time to get it off his chest. It is much the same with me, and so, although I am not at this moment dying, I shall be doing so one of these days and I want to send you a parting word of good-bye.

Remember, it is the last you will ever hear from me, so think it over.

I have had a most happy life and I want each one of you to have as happy a life too.

I believe that God put us in this jolly world to be happy and enjoy life. Happiness doesn't come from being rich, nor merely from being successful in your career, nor by self-indulgence. One step towards happiness is to make yourself healthy and strong while you are a boy, so that you can be *useful* and so can enjoy life when you are a man.

Nature study will show you how full of beautiful and wonderful things God has made the world for you to enjoy. Be contented with what you have got and make the best of it. Look on the bright side of things instead of the gloomy one.

But the real way to get happiness is by giving out happiness to other people. Try and leave this world a little better than you found it and when your turn comes to die, you can die happy in feeling that at any rate you have

not wasted your time but have *done your best*. »Be prepared« in this way, to your Scout Promise always — even to live happy and to die happy — stick after you have ceased to be a boy — and God help you to do it.

Your friend

Baden-Powell of Gilwell.

Det sidste Budskab...

Kære Spejderel

Hvis I nogensinde har set Skuespillet »Peter Pan«, vil I huske, hvorledes Pirat-Anføreren i Forvejen forkyndte sit sidste Budskab, fordi han var bange for, at han muligvis ikke vilde naa at faa det sagt, naar den Tid kom, hvor han skulde dø. Omtrent saadan gaar det ogsaa mig, og skønt jeg ikke er ved at dø lige for Øjeblikket, saa vil jeg dog dø en af Dagene, og jeg ønsker derfor at sende jer et Afskedsord.

Husk, at det er det sidste, I nogensinde vil høre fra mig, tænk derfor over det.

Jeg har levet et meget lykkeligt Liv, og jeg ønsker blot, at enhver af jer maa faa et lige saa lykkeligt Liv.

Jeg tror, at Gud satte os ind i denne dejlige Verden, for at vi kunde være lykkelige og glæde os over Livet. Man bliver ikke lykkelig af at være rig, heller ikke ved blot at have Held i sin Karriere eller ved Selvsikkerhed. Et

Skridt frem mod Lykken er at udvikle din Sundhed og Styrke, mens du er Dreng, for at du kan være *nyttig* og saaledes glæde dig ved Livet, naar du er blevet Mand.

Livet i Naturen vil vise dig, hvor den Verden, som du skal leve i, er fuld af smukke og vidunderlige Ting. Gud har skabt Verden, for at du skal glæde dig over den. Vær tilfreds med, hvad du har, og faa det bedst mulige ud af det. Betragt Tingenes lyse Sider fremfor de mørke.

Men den virkelige Maade at opnaa Lykken paa er at dele Lykke og Glæde ud til andre. Prøv at forlade denne Verden en Smule bedre, end du fandt den, og naar den Tid kommer, hvor det er din Tur til at dø, kan du gaa bort i glad Bevidsthed om, at du i hvert Fald har *gjort dit bedste*. »Vær beredt« til paa denne Maade at leve lykkeligt og dø lykkeligt — hold altid fast ved dit Spejderlofte — ogsaa naar du ikke mere er Dreng — og maatte Gud hjælpe dig dermed.

Din Ven

Baden-Powell of Gilwell.

NIELS' BJØRNEJAGT

En Julefortælling fra Norge

EISTAD var en af de overste Gaarde paa Dalsiden. Lave og graa laa Husene oppe paa Bakkeskræningen paa begge Sider af Sætervejen, der i store Bugtninger slyngede sig opad nede fra Dalen.

Det var Lillejuleaftens Formiddag. Midt paa Tunet stod Niels med Tophuen bag i Nakken og betragtede de Stier, han netop havde lavet i den dybe Sne over til Stalden og Skabburet, for ikke at glemme det lille Hus med Hjerte i Døren.

Puh, han var blevet godt varm — den tolv-aarige Næve strøg gennem det lyse Haar. Saa var det da gjort. Nu kom Far ud fra Stalden, men i Stedet for at ligge paa Niels og hans Arbejde blev han staaende og stirrede op ad Fjæld-siden.

Hvad var det? Niels snurrede rundt og fulgte Faderens Blik. To Mænd kom for fuld Fart nedover paa Ski, saa Sneen stod som en Sky bag dem. Lige ind paa Tunet kom de og standsede flot op, lige ud for Niels.

Aah, det var Hans Veum og Petter Husmand nede fra Bygden.

»Goddag Hanse«, hilste Veistad Bonden, »saa du har været oppe at skove — og du ogsaa Petter?«

»Ja,« svarede Hans, »og nu skulde vi jo hjem- ad til Julen.«

»I faar gøre Holdt her og faa en Taar Kaffe«, og uden at afvente de to's Svar gik Bonden i Forvejen hen til Stuehuset.

Da de alle sad bænket om Bordet, sagde Hans: »I kan ellers tro, vi havde en Oplevelse paa Vej- en herned. Vi jagede en Bjørn ud af Hiet!«

»Hvadfor noget?« Haanden med Brodet, som var paa Vej mod Munden sank ned igen, og Veistad-Bonden skottede op til det gamle Ge- vær over Døren — det var længe siden, at det sidst havde været i Brug. »Hvordan gik det til?«

»Jo, nu skal du høre,« sagde Hans Veum ef- ter at have takket for Mad og faaet Ild paa sin Pipe. »Da vi var paa Vej over paa den anden Side af Akso, du ved, for at hugge der, fik jeg et Stykke oppe Øje paa et Hul i Sneen, og der var helt brunt omkring det. Jeg greb Pet- ter i Armen: »Der skal du se, der har vi det

Af Øyvind Grundt

Bjørnehi, som gamle Ragnvald talte om; den skal vi saa sandelig ryge ud«, sagde jeg og tog en Avis frem, jeg havde i Rygsækken. Jeg fik ogsaa samlet lidt Kvas sammen og krøb op og lagde det hele udenfor og satte Ild paa; og saa ned og faa Skiene paa, parat til at stikke af. Røgen trak lige ind i Hulen og lige med et kom der et gevaldigt Brøl, saa vi trak lidt ud over Søen. Lidt senere kom der et nyt Brøl, og saa kom der en Bylt susende ud af Hullet og rullede ned over Skrænten. Det var Bjørnen, kan du tro! Og saa tør jeg nok antyde, at vi fik Fart paa udover Søen.« Han rystede paa Hovedet ved Tanken og tændte Piben, som var gaaet ud, mens han fortalte.

Lidt efter gled Samtalen over paa noget an- det. Kun Niels kunde ikke faa Historien om Bjørnen ud af Hovedet. Tænk om Bamsen kom masende ind i hans Kammer i Nat, naar han var gaaet Seng. Bjørnene søgte ned fra Skoven, hvis de blev forstyrrede i deres Hi og kunde da være meget farlige. Jense-Petrine nede fra Bygden haltede endnu paa begge Ben fra den Sommer, Bjørnen havde overfaldet hende, da hun vilde jage den bort fra en Ko, den havde slaaet ned. Var der ikke kommet Folk til, saa havde den nok dræbt hende, Jense-Petrine med. Ja, sande- lig, det var da godt, at han havde den fine Rambue med de sylespidse Pile, som han faaet af Halvor forleden. Saa havde han da i hvert Fald et Vaaben.

En Timestid senere sagde Hans og Petter Tak for god Behandling, spændte Skiene paa og drog videre nedad mod Bygden.

— — —

Lidt over Middag stod Niels paa Tunet med Skiene paa og Tophuen trukket godt ned over Ørene. Pasop vimsede omkring ham, for han havde faaet Lov til at tage med Niels op til Morten Smed, der boede i en Hytte i Skoven et Stykke oven for Veistad.

Han skulde hente Hesteskoene, som »Sorte« skulde have paa, naar de korte til Kirke Første Juledag.

»Hils deroppe«, hørte han Faderen raabe, da

han begav sig ind i Skoven, hvor de høje, majestætiske Træer stod i deres hvide Kaaber og vuggede mod hinanden i den svage Vind, som om de hviskede sammen om det Menneskekryb, der gik forbi nedenunder.

Pludselig foer Niels sammen. Var det Bjørnen?

Nej, gudskelov, det var bare en eller anden stor Fugl, der støjende lettende paa baskende Vinger og i ilsom Flugt forsvandt ind mellem de tavse Graner.

Ja, Bjørnen Far havde jo nok smilet lidt, da han saa, at Niels skulde have Rambuen og Pilekoggeret med, som daskede bag paa Enden for hvert Skridt, han tog. Men traf han den Bjørn, saa var det nu alligevel godt at være bevæbnet

Oppe fra Smedien klang Hammerslagene muntert ud i den klare Vinterdag.

»Jasaa«, sagde Morten Smed, da Niels havde hilst Goddag, »er saadant Smaafolk ude at gaa i Dag? — Du skal paa Jagt, ser jeg!« Der lurede en Skælm i de blaa Øjne. »Vil du ikke med indenfor?«

— Nej, han skulde bare op og hente de Hestesko til Far, og Far havde sagt, at han skulde skynde sig hjem.

»Jeg skulde hilse fra Far og ønske glædelig Jul«, føjede han til, da han havde faaet Hesteskoene.

»Kan du hilse og sige Tak i lige Maade, min Dreng«, sagde Morten og blev staaende og saa efter den raske Knøs, da han forsvandt ned over Snefanerne med Hunden dansende om sig.

— — —

Han gik og tænkte paa Juleaften i Morgen. Hvad om han fik det nye Par Ski af Far —? Men pludselig stoppede han brat, og det var som greb en iskold Haand ham om Hjertet.

Thi der, tværs over Vejen foran ham gik der nogle store Fodspor. De var meget større, end Sporene efter Fars Skovstøvler derhjemme, og de havde ikke været der, da han gik opover. Det var sikkert og vist.

Det var Bjørnespor. Intet Menneske havde saa store Spor. Niels rev Rambuen ned fra Ryggen og lagde den skarpeste Pii paa.

Hvad han syntes det bevægede sig derovre, hvor Sporene forsvandt ind i Skoven. Han stod med Buen spændt og stirrede over mod Stedet

Pludselig satte Pasop, som havde stirret i samme Retning, i med en vild Goen. Niels foer sammen og trykkede af. Pilen svirrede fra Buestringen og forsvandt ind mellem Træerne Der lød et Brøl derindefra, som syntes tifold værre i Niels' Øren, end det egentlig var, og

ved dette Brøl kastede han Buen fra sig, tog et haardt Greb om Skistaven og susede nedover.

Det bragede i Skoven bag ham og ogede hans Rædsel endnu mere. Som en Stormvind foer han af Sted, og aldrig havde han klaret Turen ned til Gaarden saa hurtigt som i Dag.

»Hvad er der løs?« spurgte Faderen; han kom fra Stabburet.

»Jo — jeg har ramt en Bjørn deroppe«, stammede Niels. Øjnene stod kuglerunde i Hovedet af Ophidselse. »Jeg skød paa den!«

Faderen saa vantro paa ham, men Niels holdt paa sit.

Et Øjeblik efter hørte de Goen fra Pasop, og de saa en Mand med Snesko komme nedover. I Haanden holdt han Niels' Rambue.

»Der har vi din Bjørn«, lo Faderen. »Goddag, Rasmus«, hilste han Manden, som nu var kommet ned paa Tunet, »naa, du er nok ude at spadserere i det fine Vejr?«

»Aah ja«, svarede den anden. »Jeg skulde jo hjemad for at holde Jul, men din Søn gjorde, hvad han kunde for at tage Livet af mig deroppe. Vel er jeg en gammel Ræv, men jeg vil dog godt leve en liden Stund endnu.«

»Han troede nok, du var en Bjørn«, lo Veistad-Bonden og gengav Historien, som hans Venner havde fortalt, »det er den Historie, der har rumsteret i Hovedet paa ham!«

»Naa ja Niels, du skal faa din Bue«, sagde Rasmus, »men saa maa du love mig at være mere forsigtig en anden Gang. Jeg kommer ikke til at sidde ned i mange Dage efter dette her.«

»Ja, du Niels — du Niels«, lo Faderen, »man skulde næsten kalde dig for Bjørne-Niels!«

Og fra den Dag hed Niels aldrig andet end Bjørne-Niels.

8000 Spejdere i
natlig Kamp
Slangertog modstod
Indianernes Natangreb

Indianerne led stort
Nederlag ved Farum
Indianerstorm i Nat paa
Slangertog

En lille Spejderdreng skildrer
sine Oplevelser
Mens Regnen
skyldte ned

Prins Knud med 8000 Drengene
paa Natmanøvre

Den regnfulde Nat med de
lange Knive

Slangertog i Nat

Voldsom Kamp mellem
Rødhuder og Blegansigter
i Farum i Nat

Vilde Nærkamp omkring
Guden Ohibwa

Danmarks hidtil største Spejderøvelse
forløb i alle Maader Vildt

Præstetog overfaldet af
Rødhuder, men
Hvordan Parterne udførte
Spionage

Et dramatisk Møde mellem »Flyvende Pil«
og General Thornton.

Omsider kan »Spejdernes Magasin« med sit strengt tilmaalte Side-
tal bringe den lovede Omtale af de
dramatiske Begivenheder Natten
mellem 29. og 30. Juli i Aar — nær-
mere betegnet KORPSLEJRENS
STORE INDIANERØVELSE.

Overskrifterne over disse Linier
er et Udpluk af, hvad alene de kø-
benhavnske Dagblade skrev om
Terrænlegen. Red.

Det var i Sandhed alarmerende Tele-
grammer, som »LEJR-AVISEN« gennem
flere Dage havde bragt fra sin udsendte
Korrespondent. En lang Række chokeren-
de Meddelelser om, at Oprørets Fælked var
ved at blive tændt i de vidtstrakte India-
nerterritorier mod Vest, og
at Regeringen forberedte
sig paa at sende ekstra
Mandskab til de 8 Forter,
der laa i Nærheden af den
livsvigtige Jernbanelinje
ad hvilken Ammunitions-
transporterne bl. a. fore-
gik.

Fir Guden

Det fortæltes, at lyssky
Elementer blandt Guldgra-
verne og Pelsjægerne fi-
skede i rørt Vande og vilde
forsøge at sende illegale
Vaabentransporter pr. He-
stevogn frem til de ti op-
rørske Indianerstammers

Landsbyer, at Regeringens Fjende Nr. 1,
den berygtede »Flyvende Pil«, vilde stille
sig i Spidsen for Opstanden, og at tre In-
dianerhøvdinge var blevet taget til Fange
af de oprørske Stammer og sikkert skulde
ofres til den gamle Krigsgud »Ohibwa«,
som atter dannede Midtpunktet i de fra
Fortiden kendte Menneskeofringer og ri-
tuale Baaldanse. Et Lysspunkt for de Hvi-
de var det, at de tre Høvdinges Forsvin-
den havde faaet Irokeserne og deres Stam-
mebrødre Mohikanerne til at slutte sig
til Regeringstropperne, og at Norsk-Ameri-
kaneren General R. Thornton var blevet
udpeget til Chef for Armeen. —

Saaledes laa Landet, da 3500 hujende og
bemaalede Rødhuder og 3500 beslutsomme
Soldater forlod Ermelunden Mandag Efter-
middag for at naa ud til »de vestlige Ter-
ritorier«, hvor Slaget skulde staa.

Saa gik det løs.

Efter at Medicinmændene omkring Baale-
ne rundt om i Indianerlandsbyerne havde
opflammet deres Stammebørn til at yde
deres allerbedste, startede Dobbeltpatrul-
jer paa 15 Mand fra alle de ti Lands-
byer, og samtidig forlod Patruljer af en
lignende Størrelse Forterne. Patruljernes
Opgave var at snige eller kæmpe sig Vej
frem til henh. Fort og Landsbyer og der
fremskaffe en lang Række Oplysninger.

Mens alt dette foregik, havde alle Skov-
mændene travt andetsteds. Da der er vis-
se praktiske Vanskeligheder forbundet
med at lade 7,500 Spejdere overfalde og
forsvare et Tog og røve en Gudstøtte,
blev det Skovmændene og enkelte Trops-
assistenten, der fik Chansen for at være
med i den Del af Øvelsen, der foregik om-
kring Slangertog og i den hel-
lige Offerlund.

Slangertogbanen faar Oprensning.

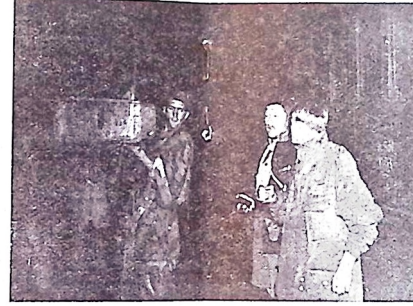
»Idhesten kommer! Skinnerne synger
det for mit Øre. Intet Lys maa skinne og
forraade os for Blegansigternes rædde
Skarer!«

Det er »Buldrende Torden«, der raaber
til sine Frønder. »Flyvende Pil« forstær-
ker Ordren:

— »Sluk og myrd!«

Lommelampens Glintten hører op.
Rødhuderne bliver tavse som Klipper. Reg-
nen trommer sagte paa Træernes Blade.
Vinden hvisker ængsteligt om truende
Farer.

I det fjerne høres Idhestens Gungren.

Ammunikionskasserne læsses paa Toget
den regnfulde Nat

Kampen om Prærieekspresen raser

Et svagt Lys anes langt henne i Skoven.
Lyden bliver stærkere. Et flammende Øje
kommer frem, hvor Skinnevejen kurver ...»

Idhesten er, naa, ja, for at sige det
rent ud — den er lidt forsinket. Men nu
er den der altsaa, nu skal det ske. Den
tunge Maskine sagtner sin Fart, og med
et Ryk holder det mørke Tog foran Træ-
stykkerne, hvormed Sporet spærres. Der
bliver et Stille før Stormen — Spændingen
er uudholdelig. Da skinger pludselig et
Indianerhyl gennem Natten. Det stiger og
stiger — det er Skriget fra selve Ursko-
vens Dyb. Virkningen er ubeskrivelig. Fra
alle Sider gaar Rødhuderne til Angreb. Da
det mislykkes at entre Toget, forsøger de
at koble Vognene fra. Overalt raser Kam-
pen. »Gaa væk, du er død«, lyder det et
Sted, men hurtigt fremskaffes et nyt Liv,
og saa paa'n igen med frisk Mod

I det Øjeblik, Toget standsede, gled en
Dødspatrulje ned fra Lokomotivet og for-
svandt i Underskoven. Ved et snild Manø-
vre lykkedes det den at nedkæmpe de 10—12
Indianere med Marokkoblod, Finneblod og
Københavnervod i Aarerne, hvis Opgave
det var at bevogte Barrikaden — og at faa
fjernet denne.

Saa skinger to skarpe Fløjt fra Loko-
motivet — det er det i Forvejen aftal-
te Signal, der betyder, at Banen er fri. To-
get sætter sig triumferende i Gang, mens
Indianerne skyndsomt maa kravle ud
mellem Hjulene, der trods alt kun respek-
terer det ene Liv.

»I ku' bare ha' tænkt paa Trykluftbrem-
serne, I røde Hunde, saa ku' vi ikke ha'
kort«, skriger et Blegansigt til Færel.
»Hævn, Hævn, Hævn«, hvisler Indianerne
til Svar.

I Fort Wassingred aflæsses Ammuniti-
on og transporteres videre — Slangertog-
banen har bestaaet sin Prøve.

»Ohibwa« bortfort.

Klokken er 4,12, indiansk Sommertid.
Solens Ildkugle vil i dette Øjeblik hæve
sig over Præriens bølgede Flader, og da
skal Oftringen af de tre elendige Irokeser-
høvdinge foregaa her i »Ohibwa«s hem-
melige Offerlund. Alt er parat, kun en
væsentlig Faktor mangler: de tre Høvdin-
ge. De er under Transporten til Offerlun-
den blevet befriet af Soldaterne!

Men nu stormer Regeringstropperne.
Alt er Forvirring. Kommandoraab paa
Dansk, Norsk og Engelsk lyder. Midt i

Fra Hovedkvarteret: Ove Holm og Øvelsens
Tilrettelægger, Distriktschef Svend Buhl.

Kampummelen knejser »Ohibwa« i stoisk
Ro — indtil han maa finde sig i, at sær-
ligt udvalgte Soldater stikker af med ham.
Først længe efter ebber Kampen ud. »Vi
har mistet Guden, jeg har faaet en Støv-
lehæl i Hovedet, har flænget Uniformen,
er vaad og beskidt, men ih, hvor var det
skønt, stønner en slagen Rødhud.

Kampen gaar videre.

Endnu mens Togattentatet forberedtes,
begyndte ude omkring i det 54 Kvadrat-
kilometer store Terræn de mange Ammu-
nitionstransporter og Modstandernes Bag-
hold og Overfald paa dem. Og Natten
svandt, og i de tidlige Morgentimer strej-
fede smaa og store Hærafdelinger og In-
dianerskarer rundt og forsøgte at erobre
og »afbrænde« Fjendens Forter eller
Landsbyer. Komanches, Pawnyernes og
Cherokesernes Byer blev Flammernes Byt-
te, og Soldaternes Hovedkvarter, Fort
Frontenac, vilde have lidt samme Skæbne,
hvis ikke der var kommet
500 Soldater til Undsæt-
ning i sidste Øjeblik, og
mod en Overmagt paa 6—
700 kunde selv de tapreste
Indianere ikke staa sig.

Og hermed endte da
denne Kæmpeøvelse, der
vil mindes frem gennem
Tiderne, ikke mindst fordi
den stillede saavel Slang-
ertogbanen som Korpsets
Spejdere paa en haard
Prøve.

Torben.

Efterdrøvelsen

Ulvenes Sider

Lyt her, oh Ulve, det er
den gamle Baloo, der taler!

Nu er det snart Jul, og jeg gaar ud fra, at mange af jer selv laver jeres Julegaver. Det er en morsom Ting at lave Julegaver — mindst lige saa morsom som at faa dem. Og saa bliver de, der faar dem, meget mere glade for dem, end naar det er Ting, I har købt. Jeres Flokfører vil nok hjælpe jer med det Stykke Arbejde.

Og saa er der endnu en Ting. Maaske kan det, I laver, bruges som en Del af det, der skal udføres for at faa et eller andet af Duelighedstegnene.

Duelighedstegnene skal der især arbejdes paa i Vintermaanederne, og mon det ikke var morsomt for mange af jer at bruge noget af jeres Fritid til at tage et eller flere Mærker? Det gælder jo om her i Livet at lære saa meget som muligt, og netop Duelighedstegnene egner sig godt for den, der vil opøve sin Fingerfærdighed, og som ønsker at lære noget. Vi skal i de næste Maaneder fortælle jer om nogle af dem. Men nu kan I foreløbig tale med jeres Flokfører om det.

En anden god gammel Skik indenfor Flokkene er Jule-godturn'en. Den gaar ud paa, at man ved Juletid prøver at glæde nogle Mennesker, der trænger til at faa en Opmuntring, fordi Livet paa en eller anden Maade er haardt for dem.

God Jagt!
Baloo.

1. Række fra venstre ses: Aage Vadmand, 6. Østerbro Flok — Anders Heden, Geels Flok — Mogens Hald, 1. Hornslet Flok.

2. Række fra venstre ses: Per Wendelbo Pedersen, Skipper Clements Flok — Jes Krogh — Helge Otto, Hjaltes Flok.

Endnu
12 dygtige Ulveunger

Som tidligere meddelt, hører vi nu paa Grund af Pladsmangel op med at bringe Billeder i Magasinet af de Ulveunger, der har taget alle 12 Duelighedstegn. Her ser du de 12 sidste.

Men selv om vi ikke mere kan bringe jeres Billede, er jeg sikker paa at ogsaa i det kommende Aar vil mange, mange dygtige Ulve være i Stand til at tage alle de 12 Duelighedstegn, ikke ogsaa?

Jørn Dannesboe
1. Rødovre Flok

Ib Israelsen
5. Odense Flok

Bent Lorentzen
Niels Juel Flok

Mogens Sander
Hansen, 2. Holte Flok

Kurt Jacobsen
3. Sundby Flok

Jørgen Almind Nielsen
3. Sundby Flok

En Julegave til Mor og Far

Har du tænkt over, hvilke Gaver du skal give din Mor og Far til Jul? Jeg er sikker paa, at de bliver glædest for Gaver, som du selv har lavet, og jeg giver dig derfor et Par Ideer.

Til din Mor kan du lave en *Bordskaaner* paa følgende Maade:

Materiale: Et tykt Stykke Pap, lidt Bast.

Af Pappet klippes en rund Skive med Diameter 20 cm; i Midten af Skiven skæres et Hul med Diameter ca. 4 cm. Nu vikles Basten paa Papskiven — ret stramt og saaledes, at hver ny Omgang ligger halvt henover den forrige. Naar Basttraaden slipper op, bindes en ny Traad til med Raabaandsknob, som studdes pænt af og skjules under Viklingerne. Naar hele Papskiven er beviklet, hæftes Basttraaden ind mellem Viklingerne med en Stoppenaal. Til sidst kan man som Pynt fylde Hullet i Midten ved Hjælp af en Stoppenaal ved at sy Basttraade tværs over Hullet i et eller flere Kryds.

Basten kommer til at ligge pænest, hvis den før Brugen er fugtet godt og derefter tørret af i et Klæde. Bast købes hos en Kurvemager, og i København kan det endvidere købes paa Grønttorvet.

Til din Far kan du lave et *Askebæger* paa følgende Maade:

Materiale: En Rulle Serpentin, lidt Fiskelim, Vandglas.

Du tager en Serpentin, som rulles op og glattes ud, saa den ikke snor sig altfor meget. Saa ruller du Serpentineren sammen, saa stramt du kan, uden at den gaar i Stykker. Naar Serpentineren er rullet sammen, fortsætter du med en ny, som gerne maa have en anden Kulør, og som fæstes til den forrige med lidt Fiskelim. Saaledes bliver du ved, indtil du har en pæn rund Plade med Diameter 15 cm. Nu formes denne Plade ganske forsigtigt til et Askebæger, som paasmøres Vandglas ved Hjælp af en Pensel. Askebægeret skal have Vandglas baade ind- og udvendig. Det bliver blankere og stærkere, jo mere Vandglas det faar, men husk, at det skal være helt tørt mellem hver Paasmøring.

Vandglas er en Vædske, som faas i enhver Materialhandel.

God Jagt!

Graa Sporfinder.

Ved en Spejderfest i Sommer opførte Ulveangene i Søren Kanes Flok i Grenaa Eventyrkomedien, „Prinsessen er væk“.

Læg Mærke til, hvor materielle de hjemmelavede Dragter er — med lidt Oplindsomhed kan man naa langt.

Paa Travetur

Vi startede Kl. 8 fra Banken, 5 Ulve, og vi kom godt i Gang. Uden for Vinderup saa vi en Flok Regnspøver, og snart efter saa vi ogsaa Sahl Kirke, som er en meget gammel Kirke. Dernæst saa vi Ejsing Kirke, som ogsaa er meget gammel og ligger tæt ved Limfjorden. Om Morgen var det fint Vejr, men da vi kom til Ejsing, begyndte det at trække op til Regn, og da vi var i Egebjerg, gav det sig til at regne, og vi stod i Læ ved nogle Graner. Derfra saa vi Haasum og Rønbjerg Kirker. Saa kom vi til den Sø, som kaldes Skydsø, hvor den berømte Tyv, Felix, holdt til. Han stjal kun fra de Rige, men han gjorde ikke Mennesker Fortræd. — Skydsø ligger ved Amtsskillet mellem Ringkøbing og Viborg Amter.

Paa Nyholm Bakke, som er meget høj, kunde vi se Omegnens Kirker: Lem, Haasum, Ramsing, Rodding, Valling og Brøndum. Vi saa ogsaa mange store Gaarde. — I Valling spiste vi vor Mad, og saa gik Turen til Balling, hvor vi holdt Hvil et Stykke Tid.

Da vi saa kom ud af Balling, gav det sig til at regne, indtil vi var lidt uden for Hem, hvor vi stod i Læ ved nogle Træer. Der var mange Møller paa Gaardene omkring Hem. Da det ikke regnede saa slemt mere, gik vi videre, og saa dukkede en Bil op, der havde Chokolade og Lakrids til os. Saa havde vi frisk Mod igen. I Hem drak vi Kaffe og blev der, medens der kom endnu en Byge.

Lidt uden for Hem saa vi Skive Kirke, og nu gik det godt det sidste Stykke Vej til Skive, hvor vi saa Karup Aa, der var gaaet over sine Bredder, saa den næsten lignede en stor Sø. Endelig kom vi ind i Skive By og gik ned til Stationen, og nu havde vi gaaet de 30 km. Vi kom lige om paa Jernbanestationen, da Lyntoget kørte til København.

Der kom nu en Bil og hentede os, og ved Kjærgaardsholms Kro standsede vi og fik en Sodavand, og saa kørte vi hurtigt til Vinderup, hvor vi steg af og sagde Tak for Koreturen — og nu bærer vi Kilometerpladen paa vore Bælter.

Kaa (11 Aar),
1. Vinderup Flok.

Flotte Gaver

til Det Danske
Spejderkorps

Fra Norsk Spejdgutt-Forbund og Sveriges Scoutförbund modtog Korpset i Ermelundslejren to flotte Gaver som Tak og Hilsen fra Broderlandene.

En Birkebarks-»Lur«.

Den norske Gave er et langt, lige Birkebarkshorn, der paa Norsk kaldes en Lur. Det er lavet af en lang Granstamme, der er hulet ud, og udenpaa er viklet en mægtig lang, fingerbred Strimmel af Birkebark hele Vejen fra Mundstykket til Spidsen.

Disse Horn har i Aarhundreder været brugt af Jenterne paa Sæterne, naar Køerne og Gederne om Aftenen skulde hjemkaldes. — Det er ret svært at blæse paa dem, men Jenterne over sig, fra de er smaa og kan da opnaa at faa

en høj, klar Tone frem, der giver et pragtfuldt Ekko mellem Fjeldene.

Det fortælles, at en skotsk Hærafdeling for henved 300 Aar siden vilde marchere gennem Gudbrandsdalen for at naa over til Sverige. For at hindre dem heri, lavede de norske Bønder et Baghold paa et Sted, hvor Skotterne vilde komme til at passere en høj og stejl Skrænt. De samlede en vældig Bunke Sten og Tommerstokke og anbragte dem ganske yderligt paa Skrænten. Paa den anden Side af Dalen satte en Jente sig med sin Lur, og da hun saa, at Skotterne var lige under Stedet, hvor Stenene var stablet op, blæste hun i Hornet, og Skotterne anede ikke

Uraad. Bønderne lod Stene og Brændet falde (!), og det var kun faa Skotter, for hvem det lykkedes at udslippe...

Det Horn, som Korpset har faaet, bærer følgende Indskrift:

Til Det Danske Spejderkorps med takk og gode ønsker. Fra Norsk Spejdgutt-Forbund. Ermelunden 1946. Altid frem — altid opp.

En Budbringer fra Gränsö-Lejren.

Sveriges Scoutförbunds Gave har Vildmarkens Sus over sig!

Den bestaar af en Sølvkøse, der er huggeet ned i en Stamme, som har sin særlige Historie. Oprindelig voksede den dybt inde i de svenske Skove. En Vinterdag blev den fældet, transporteret ud til Elven og flaadet nedad mod Havet sammen med Tusinder af andre Stammer.

Senere kom den til Gränsö-Lejren og fik sin Plads paa »Stora Rådsplatsen«, hvor den tjente som Støtte for Ceremonistaven og blev brændt ved Raadspladsens Ild for saa til Slut at blive ført til Danmark som en Hilsen fra Lejr til Lejr.

Nær hver Ende af Stammen findes et treslaaet Tyrkerknob i Læder; det skal symbolisere den stærke Tilknytning, der bestaar mellem de to Broderkorps. Hugget ind i Stammen sidder som nævnt en forsvøvet Økse, hvis røgsværtede Greb er omviklet med Læder.

Paa hver Side af Stammen er skaaret en Indskrift, der lyder:

*Av stormen kastad — av yxan fälld
av röken svärtad från lägereld
jag budskap bär från Gränsö.*

*Äventyr — enkla vanor — gott kamratskap
En hälsning till Det Danske Spejderkorps
från Sveriges Scoutförbund
1946.*

JULEKLOKKEN

Af Niels Find

Svend var paa Vej til Tropslokalet, hvor der i Aften skulde være Julemøde. Han var lidt sent paa det, hvorfor han med lange, raske Skridt gik gennem de mørke Gader, som førte til Lokalet.

Da han var midt nede i en Gade, blev han pludselig standset ved, at en sagde noget til ham. Han vendte sig om efter Stemmen og fik Øje paa en jævndrengende Dreng, som havde staaet lænet ind mod Husvæggen, saa man slet ikke havde kunnet se ham i det matte Lys, som der var i den smalle Gade.

»Vil du købe en Juleklokke?« hørte Svend ham sige med lav Stemme. Samtidig trak han fra en Æske, han havde under Armen, en hvid Klokke frem.

Svend svarede ikke straks — han saa paa Drengen — hans blege Ansigt og hans slidte Tøj. »Jo! — det vil jeg gerne, men jeg har ingen Penge med,« sagde han saa.

Der kom i en Brøkdal af et Sekund et haardt Træk hen over Drengens Ansigt, og med en hurtig Bevægelse stoppede han Klokken ned i Æsken igen.

»Tror du mig ikke?« spurgte Svend og saa ham fast ind i Øjnene.

»Jo! — — Jo! — —, jeg tror dig, men — —« Svend afbrød: »Men ved du hvad — gaa med et Stykke længere, saa kommer jeg til et Sted, hvor jeg kan laane Pengene.«

Det varede lidt, inden Svend fik Drengen overtalt — men endelig lykkedes det, og sammen gik de det sidste lille Stykke Vej til Tropslokalet. De traadte sammen ind i Lokalet, som var dejlig varmt og oplyst af en svag, rød Lampe midt i Loftet.

Spejderne gik rundt mellem hinanden og havde hver sit at lave. En var ved at sømme et Billede op paa Væggen. En satte Lys i Lysestager. Flere stod rundt om et Bord ivrigt beskæftiget med at pynte et lille Juletræ, som stod paa dette. Andre satte Grankviste paa Vægge og Stolper.

»Vi maa hellere vente, til Tropsføreren kommer,« fik Svend begyndt, men fik ikke sagt mere, for Døren gik op i det samme, og Tropsføreren traadte ind. Svend gik hurtigt hen til ham og hilste — og fortalte ham saa, uden at de andre hørte det, hvorledes han havde modt den fattige Dreng og lovet ham at købe en af hans Juleklokker.

Tropsføreren gik hen til Drengen.

»Maa jeg se en af dine Klokker?«

Med en hurtig, øvet Bevægelse fik Drengen Æsken frem og aabnede den. Tropsføreren tog forsigtigt en af de hvide Klokker og hængte den op i Loftet lige under den røde Lampe. Ogsaa Svend tog en af Æsken. Alle de andre Spejdere kom

nu til, og inden mange Minutter var den Æske tom, som før havde været fyldt med Klokker — og i den fattige Drengs Lomme raslede det med Penge.

»Har du ikke Tid til at blive i Aften hos os?« spurgte Tropsføreren.

»Jo! Det har jeg,« svarede Drengen paa en Maade, som gav Udtryk for, at han ikke brød sig om at komme op i Kulden igen.

Og saa begyndte Mødet. Man sang, og der blev fortalt Historier — og ind imellem blev der spist Julegodter. Man dansede om Juletræ og sang Julesalmer. Patruljerne viste Sketches, og enkelte Drengene sang Solo. —

Den fremmede Dreng, som i Begyndelsen havde været ret alvorlig, lo nu med, naar de andre lo — sang med, saa godt han kunde, efter en laant Sangbog — og alle Spejderne lod, som om han allerede hørte med til deres Kreds. Med straalende Øjne fulgte han alt, hvad der skete. Han saa paa Drengene, saa paa alle de mærkelige Ting, som var hængt op paa Væggene. Langsomt stavede han sig igennem Spejderloven, som var slaaet op paa den ene Væg. Han saa paa Billederne af Baden-Powell og af de tidligere Spejdere i Troppen.

Tilslidst samledes man omkring Pejseren for endnu at synge et Par Sange. Mødet var slut, og Tropsføreren skulde til at sige de sidste Ord, da han pludselig tav stille. »Hvor er han henne, vor lille Ven?« spurgte han. Alle saa sig om, men han var borte. »Er han gaaet?« spurgte Tropsføreren lavt. Ingen svarede — ingen vilde skuffe ham med Svaret: Ja!

Tropsføreren sagde de sidste Ord, og Mødet blev sluttet.

— — —

Men gennem den mørke, kolde Gade traskede en 13 Aars Dreng afsted paa sine Træsko. Der var igen kommet det haarde Udtryk over hans Ansigt. — Det havde for ham været en dejlig Aften — maaske den bedste i hans Liv. — Det vilde blive en Aften, han aldrig glemte. Han, som til daglig hjemme skulde være som en Familiefar for sin syge Mor og sin lille Søster, havde for første Gang været Dreng iblandt Drengene — og Spejderlovens Ord, som han havde læst, stod dybt indprentet i hans Sind.

Han drejede ned ad en lang mørk Sidegade og forsvandt her ud af Syne — kun hørte man endnu et Stykke Tid hans klaprende Træsko mod de toppede Brosten — her laa hans Liv.

— Spejderne saa ham aldrig mere — de forstod knapt hvorfor, men noget — jeg ved ikke hvad — fik dem til aldrig at tage den hvide Juleklokke ned, som hang under den røde Lampe.

Find.

GAMLE RAVN fortæller

om Detektiver og Opdagere...

For faa Aar siden var det en Kæmpebedrift at flyve over Atlanterhavet. De dristige Vovehalse blev berømt over hele Jordkloden.

En saadan Berømthed var Charles Lindbergh. En Dag i 1932 blev hans knap 2-aarige Søn kidnappet og 50.000 Dollars (ca. 200.000 Kr.) blev forlangt i Løsepenge. Lindbergh blev til sidst nødt til at betale Pengene, men hans lille Søn blev ikke bragt tilbage, men fandtes en Maanedes Tid senere med knust Hoved.

Dette skete i Foraaret 1932. Politi og Ekspert af mange Fag arbejdede i 2 Aar med Undersøgelserne, førend de gav noget Resultat, men paa det Tidspunkt forelaa der ogsaa uomstødelige Beviser mod den mistænkte Forbryder.

Denne blev først og fremmest arresteret ved at betale med en Pengeseddel, hvis Nummer viste, at den hørte til Løsesummen. Den mistænkte hed Hauptmann, og ved en Undersøgelse i hans Garage fandt man yderligere 15.000 Dollars af Løsepengene.

Et af de mest forbløffende og mest overbevisende Beviser var imidlertid en »Træeks-perts Udsagn.

Inden Hauptmann endnu havde givet denne Pengeseddel fra sig, som skulde vælke Mistanken mod ham, havde Træeksperten ved en uhyre indgaaende Undersøgelse af en hjemmelavet Stige, som Barneroveren havde brugt til Bortførelsen og efterladt, fundet ud af, hvor Træet til Stigen var fældet, af hvilken Slags Måskine det var tilsavet, paa hvilket Savværk (af 1598 Savværker), hos hvilken Tømmerhandler det var solgt, hvordan den Mejsel og Sav saa ud, som den, der havde lavet Stigen, havde brugt. — Og da Mistanken et Aar efter denne Undersøgelse faldt paa Hauptmann, viste det sig, at han havde den omtalte Mejsel og Sav, og at der i hans Hus var repareret med Træ af nøjagtig samme Slags, som Stigen var af, og at et af Stigens Trin var taget af et Gulvbrædt i hans Hus.

Denne Beretning viser, hvor langt en skarp Jagtagelsessevne kan føre sin Mand mod Maalet, og naar jeg fortæller den, er det for at indprente dig, at du vil hjælpe dig selv frem i Livet ved i Tide at udvikle dine Sanser og din Evne til at drage Slutninger.

Tro ikke, at din Kimsleg til 2. KJ. Prøven alene er Leg, som skal fornoje dig, eller at det alene er for Sjovs Skyld, at du skal kunne huske en

Melding eller et Signalement. En god Jagtagelsessevne er ikke noget, som alene Detektiver har Brug for. Nej, enhver rask Spejder har Øjne, Øren og Næse med sig, hvor han end er, og han over sig i at bruge sin Hjerne til at lægge sammen og trække fra med alle de Ting, han snuser op. Han skal være mere nysgerrig end den lille Skovmus, som pister rundt for at undersøge alt i Skovbunden. Han skal som det altid aarvaagne Raadryr vide Besked med, hvad der sker inden for Miles Omkreds.

Og hvorfor? —

Er det fordi du skal være en omvandrende Avis, som kan fortælle de sidste Sladderhistorier. Er det for at du kan spille stor paa den og gøre dig til af din Bedreviden?

Nej! Det er, for at du kan blive erfaren og klog. Det er, for at du kan lære noget af dig selv og hørte dit Udbytte paa egen Haand. Synes du, at det er sjovere at se nogen sætte et Puslespil sammen end selv at gøre det? Synes du, det er mere spændende at høre en anden fortælle om en Film, han har set, end selv at se den. Vil du hellere se en anden sidde i et Kirsebærtræ og spytte Stenene ned i Hovedet paa dig fremfor selv at hænge deroppe i Toppen og mærke det saftige Bær mellem Tænderne og den salige Rislen i Rygsøjlen, naar Vinden faar Træet til at svaje?

Gaa hen paa Biblioteket og faa fat i Kiplings Bog »Kims«. Der er Ting, som du synes er sære i den, men der er andre, som er spændende, kan du tro. Men hvordan? —

Ja, det ser vi nærmere paa en anden Gang, men indtil da skulde du gøre dig perfekt i Kimsleg paa alle mulige Maader - se - høre - føle - lugte o.s.v. Signalement, Ruteskitser, Landskabsskitser. Og be-

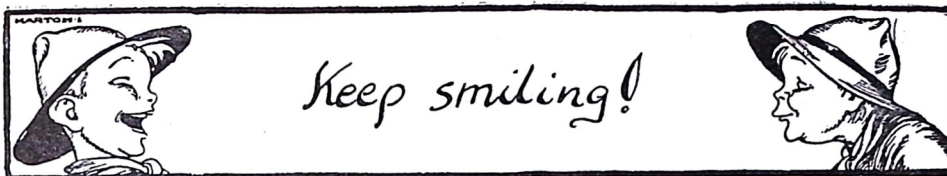
gynd at øve dig i at huske — Menneskeansigter — Bilnumre — Melodinaevne — Digte, ja, for den Sags Skyld ogsaa dine Lektier i Skolen, det skader ikke!

Men vi tales ved senere.

Jeg har talt!

Kim hjælper en af sine Kammerater blandt de hemmelige Agenter til at flygte for sine Forfølgere ved at forklæde ham.

Naar Fatter ventes hjem fra Spejderlejr!!

(Efter „Jamboree“)

Forskellen.

„Ved du, hvad Forskellen er paa en Konge og en Læge?“
?????

„Jo, ser du naar Kongen kommer, rejser Folk sig, men naar Lægen rejser, kommer Folk sig —“

(Efter „Jamboree“)

Hos Lægen

Doktoren: „Træk Vejret dybt og sig 13 to Gange.“

Patienten: „Seksogtyve.“

— og hos Tandlægen

— Trækker De Tænder smertefrit ud?

— Nej, ikke altid, netop forleden forstuede jeg Haanden.

Sydslesvigs danske Spejdere

(fortsat fra Side 189)

saa Syd for Grænsen. Dansk Spejderkorps, Sydslesvig, der i Dag tæller 300 aktive og godt og vel 1000 passive Medlemmer, er ganske vist endnu ikke officielt anerkendt af Besættelsesmyndighederne, og det er forbudt dets Medlemmer offentligt at bære Uniform, men Arbejdet har uforstyrret kunnet fortsættes ogsaa efter Kapitulationen. Gamle Spejdere har med en lokal Afde-

ling tilsluttet sig »Sct. Georgs-Gilderne i Danmark«.

Sydslesvigs Drenge føjede deres blaagule Farver ind i Ringen af de nordiske Lande, hvis Ungdom var repræsenteret paa Emmelunds-Sletten. — De forenes i det fælles Spejder-Løfte, og de ønsker derudover, at deres Færd hernede maa blive saaledes, som det har fundet Udtryk i et Efterskrift til Det sydslesvigske Spejderkorps' Jubilæumsskrift 1944:

Et lille Billede paa Landsmænds redelige Vagt om det, man skønner er Vagtijenesten værd!

KORPSET RUNDT!

Ved du ...

at Frederiksborg Amts Div. har erhvervet et Areal paa ca. 8 Tdr. Land umiddelbart op til Nordsjællands højeste Punkt »Skansbakken« og med St. Dyrehave til Nabo mod Nordost. Arealen er det bedst tænkelige til Spejderbrug, med Bakker og Dale med Smaasor og den mest idylliske Lejrbaalsplads i en dyb, gammel Grusgrav med store Graner op ad Skraaningerne. Det er en mægtig Gevinst for Spejderne, og med Tiden, naar Pladsen bliver gjort tjenlig til det, vil andre Divisioner og eventuelt Forertræningen kunne nyde Fordel deraf.

Hilerøds Borgmester planter en Eg paa den nye Lejrgrund.

Det skal særlig nævnes, at Lejrpladsen grænser op til den nordiske Lejrskole, hvor Nordens Ungdom skal sætte hinanden Stævne, tænkt hvilke Fremtidsudsigter — ad Aare vil der maaske røre sig et internationalt Ungdomsliv her paa et af de skønneste Steder i Nordsjælland.

De klarede Skovbranden

Nogen Tid efter Erhvervelsen af Frederiksborg Divisionens herlige, nye Grund, laa Chr. d. IV's Trop i Lejr derude. En Dag blev de tilkaldt til en Skovbrand, forårsaget af en Skovgæst, som vilde brænde noget Madpapir af.

Ilden havde bredt sig til et større Areal, og Spejderne

maatte straks i Gang med Spader og vaade Grene for at begrænse Ilden, hvilket ogsaa lykkedes for dem.

Alle Landets Skovridere er jo ikke »Hvasser«, og Spejderne fik, da Skovrideren kom for at lede Slukningsarbejdet, en kærkommen Lelighed til at vise ham, at alt var i bedste Hænder, og at Spejdere ogsaa kan være til Gavn og Glæde for Skovens Folk.

En smuk Gestus!

Leverandøren af Kød til Korpslejren har som Anerkendelse af den gode Indsats, Taastrup-Spejderne ydede i Lejr-sport i Ermelundslejr, tilbagebetalt Troppen det Beløb, den havde indbetalt for Kød i Lejrperioden, d.v.s. 185 Kr.!

To nye Troppe

Kr. Hyllinge Trop og Flok. Saadan er der nu noget, der hedder. Torsdag d. 5. Sept. stiftedes ved et Møde i Karleby Forsamlingshus baade en Spejdetrop og en Ulveflok.

Det var egentlig kun Meningen, at der skulde have været dannet en Trop, men Interessen blandt de smaa Drengene var saa stor, at der blev god Tilslutning til en Flok.

Brøndbyvester Trop sprang ud i Livet Tirsdag d. 10. Septbr. Lokalet i Centralskolen var fyldt til Trængsel af forventningsfulde Drengene og interesserede Forældre. Tropsføreren, Lærer Kjeld Stephansen, bød velkommen og redegjorde for Planerne om Troppen, hvorefter Divisionschefen fortalte om Spejderlivets Herligheder og viste Filmen fra Landspatrolje-turneringen. Mødet sluttedes ved Skoleinspektør Betz, der selv har været Spejder.

Ogsaa herude bliver det hurtigt nødvendigt at oprette en Ulveflok.

I det krævende »Fyns-Løb«, hvor det i Aar gjaldt om at finde frem til Garcia, sejrede de Middelfart-Skovmænd for-tjent.

De vandt en Flyvetur!

Efter Sommerferien holdt Steen Blicher Division et yderst vellykket Divisionsstævne i Karup i Midtjylland. Lørdag Aften ankom Spejderne og Ulveungerne fra Nær og Fjærn og slog Lejr uden for Byen, og senere paa Aftenen var der stort Lejrbaal med mange interesserede Tilskuere.

Formiddagen gik med et knip-pelt Orienteringsløb for Spejderne Vedkommende og et lige saa knip-pelt Byløb for Ulvene. Spejderne klarede (selvfølgelig!) selv Middagen paa Lejrpladsen uden for Byen, mens Ulveungerne blev bispist i Hjemmene hos en lang Række flinke Karupborgere. Om Eftermiddagen blev den vældige Karup Flyveplads, der

Divisionen paa March.

ellers holdes strengt afspærret, forevist for Divisionen, og de to bedste Patrulje- og Bandedførere blev inviteret paa en Flyvetur over Pladsen!

Ved den afsluttende Parade viste det sig, at Grøn Bande fra 2. Viborg Trop havde vundet Byløbet, mens Spætterne fra 1. Viborg havde klaret Orienteringsløbet bedst. Efter en Tak til de gæstfri Karupborgere og Karup-Spejderne, der havde staaet for hele Arrangementet, drog de mange Spejdere og Ulveunger hver til sit, en stor Oplevelse rigere.

Efter Flyveturen.

Prov engang

at skrive Ordene: Heises Mot-to med Morsetegn. — Saa skal du bare se.

Et flot Stykke Arbejde.

»Glenterne« i Nykøbing F. har udsendt en omfangsrig Beretning om deres hollandske Frændetrop, Baron van Palandt's Groeps Besøg i Danmark i Sommer.

Kort efter Befrielsen blev de gamle Venskabsbaand mellem de to Troppes atter knyttet, og ved Juletid i Fjor indsamlede »Glenterne« over 1100 Kr., der blev omsat i Gavepakker til de hollandske Spejderkammerater. — Trods uhørte Vanskeligheder lykkedes det at faa den hollandske Trop her til Danmark i Sommer, og sammen med Glenterne, der lige var vendt hjem fra Gränsölejren i Sverige, deltog den i Korpslejren. For Lejren var de hollandske Gutter indkvarteret hos »Gamle Glenter« i København, og det fremgaar af Beretningen, at de sikkert nu kender København bedre end de fleste Københavnerne.

Efter Korpslejsreventyret tilbragte den hollandske Trop en Uge i Nykøbing F., og især en Udflugt til Møens Klint fik dem til at spærre Øjnene op. Under Hjemturen var der Indkvartering i Fredericia og Graasten. Transporten foregik i en vældig Militærlastbil med Paahængsvogn, som en Fader til en af Drengene, Sergeant Leeuwis havde faaet Tilladelse til at disponere over af sin Overordnede, der selv havde været Spejder.

Et virkeligt dygtigt Arbejde har Glentetroppen præsteret i Forbindelse med det hollandske Besøg, et Arbejde, der vidner om godt Sammenhold.

Præmie Konkurrencen om Portalerne

Vindere blev:

Poul Kjær, Præstøvej 4,

Næstved.

Povl Gabe, Ramsherred 45,

Aabenraa.

Leif Nielsen, Solvej 5,

Kbhvn. F.

De rigtige Portaler var:

1. Nyboder Trop (to Ankre).
2. Graasten Trop (tre graa op-hængte Sten).
3. Aabenraa Trop (Navnet i Noder).

Sæt *Spejdernes Lommebog* øverst paa Ønskesedlen!

Benyt Bestillingssedlen i November-Nummeret

Pris Kr. 2.00

Personligt Abonnement paa Spejdernes Magasin og Spejdersport kan fremtidigt tegnes paa alle Postkontorer. Abonnementsprisen er pr. Aar Kr. 4,50 for Spejdernes Magasin og Kr. 5,00 for Spejdersport.

Korpskontoret modtager ikke Bestillinger paa Abonnementer.

Bøger...

Bøger er noget af det bedste, man kan ønske sig i Julegave, og her er et Par Forslag:

»Spør«.

En Bog skrevet af P. Valentin Jensen og udgivet af Zoologisk Museum. Trykt paa fint Papir, med smukt farvetrykt Omslag og med gode fotografiske Illustrationer og instruktive Tegninger. Fortæller alt om det interessante Emne, der hedder Sporing. Interesserer du dig bare lidt for dette Emne, vil denne Bog gøre dig begejstret for Emnet og faa dig til at benytte enhver Lejlighed til at fordybe dig i det. (Kr. 2,50).

»Den lille Spejderbog«.

Ejer du ikke denne Bog i Forvejen, maa du ønske dig den nu til Jul. Den er uundværlig for enhver Spejder. Den indeholder et meget stort Antal Instruktionsavtaller, med Kortsignaturer, Morsealfabetet, Vejtavler, Blomster og Træer, Vindstyrketabel o. s. v. Der er et helt specielt Afsnit for Søspejdere og bag i Bogen er der otte farvetrykte Tavler bl. a. med fremmede Nations Flag, Sejlkubstandere, internationale Signalfag m. m. (heft. Kr. 2,50. indb. i Plouvoisin Kr. 4,85).

Nyt fra
Redaktøren

Sine sidste Aar tilbragte B.-P. i Kenya i Østafrika, og her døde han den 8. Januar 1941.

Efter Mindeudgaven af hans verdenskendte Bog »Scouting for Boys« bringer vi The Chief's sidste Budskab til Alverdens Spejdere, dels paa Originalsproget, og dels i Oversættelse.

I næste Nummer af Spejder-Magasin, der jo først udkommer i Februar, vil du kunne læse om B.-P.'s sidste Dage, en gammel Høvdings Bortgang, mens Krigen rasede i Europa.

I mange Aar har Patruljerne i min Trop ved det eller de sidste Patruljemøder for Julen skrevet Julekort til Patruljens gode Venner: Gaardejere, den har ligget i Lejr hos de sidste Aar, et Par »gamle Dreng« fra Patruljen, som man stadig staar i Forbindelse med, et Par særligt interesserede Spejderforældre o. a. Flere Gange har de endda selv tegnet og farvelagt deres Kort.

Var det ikke noget for jeres Patrulje at prøve det samme?

Med Ønsket om en rigtig glædelig Jul for jer alle med Spejderhilsen

Torben

— Og saa

FULD
FART

IND I

DET NYE AAR!

Julen 1946

NAAR GAVEN FRA DEPOTET KOMMER DEN SIKRER GLÆDERNE TIL SOMMER

Ønsk dig Spejderudrustning i Julegaver i Aar

Depotets store December Prisliste er udkommen. Har du ikke allerede faaet den, saa bed din Fører om et Eksempplar. Brug den som Ønskeseddel og send den til Tanter og Onkler.

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin

Redaktør: stud. mag. Torben Wolff
Slotsvej 34, Charlottenlund.

Spejdersport

Redaktør: cand. mag. Svend Ravnlg,
Segade 3, Sora.

Nørre Farimagsgade 39
København K., Tlf. Palæ 4526

Eksp. Kl. 9-5 1/2, Fredag 9-6, Lørdag 9-2

Depotet er Korpsets egen Forretning og
giver Bonus til Korpsets Afdelinger

Korpskontor

Fiolstræde '9, København K., Telefon
PALæ 5711. Kontortid Kl. 8-16, Lør-
dag Kl. 8-12. Giro 2284

Begge Blades Ekspedition
Korpskontoret